

sigmalive.com 20/02/2011

Για τους παιδαγωγούς του περασμένου αιώνα που πρωτοστάτησαν στην αναβίωση του Αθλητισμού, οι αθλητικοί αγώνες ήταν ένα μέσο για την ανάπτυξη του ανθρώπου με τη βοήθεια της φυσικής αγωγής και όχι αυτοσκοπός. Μέσα από το αθλητικό κίνημα θέλησαν να προβάλουν ευρύτερες ιδέες και ειδικότερα την Ολυμπιακή Ιδέα, η οποία είναι ένα σύνολο εννοιών ανθρώπινης σοφίας στο πλαίσιο των οποίων ο αθλητισμός θεωρείται τόσο ως μέσο όσο και ως σκοπός.

Πρόθεσή τους δεν ήταν η αναβίωση των αγώνων με τη μορφή της αναγέννησης ενός αθλητικού κινήματος. Ήθελαν να καθιερώσουν μια νέα και οικουμενική αντίληψη για την παιδεία, η οποία αγκαλιάζει το σώμα, το πνεύμα και την ψυχή.

Στην πληθώρα των συγγραμμάτων του κύριου αναβιωτή του αθλητισμού Πιέρ Ντε Κουπερτέν, με θέμα τη φιλοσοφία της Ολυμπιακής Παιδείας, οι εκπαιδευτικές αξίες προβάλλονται με συγκεκριμένες έννοιες.

1. Μια εκπαιδευτική επανάσταση με στόχο την αλλαγή των κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών.
2. Τη χαρά της σωματικής αγωγής ως ειδική μορφή αυτοπραγμάτωσης.
3. Την αγωγή Υγείας.
4. Την αρμονία πνεύματος και σώματος, και

5. Τον κεντρικό ρόλο του αθλητισμού στη διάπλαση του ανθρώπινου χαρακτήρα.

Ο αθλητισμός και η Ολυμπιακή Παιδεία είναι μια αθλητική φιλοσοφία που σχετίζεται με έναν τρόπο ζωής. Η φιλοσοφία αυτή δεν απευθύνεται μόνο σε επίλεκτους αθλητές, αλλά στον καθένα, όχι μόνο για σύντομη περίοδο, αλλά για όλη τη ζωή. Δεν αφορά μόνο στον αγώνα και τη νίκη αλλά εκφράζει τις αξίες της συμμετοχής και της συνεργασίας. Δεν βλέπει τον αθλητισμό σαν απλή παιδαγωγική και αναπτυξιακή επιρροή που συμβάλλει στα επιθυμητά χαρακτηριστικά της προσωπικότητας του ατόμου και της κοινωνικής ζωής. Παράλληλα, η Ολυμπιακή Παιδεία, είναι μια κοινωνική φιλοσοφία, η οποία προβάλλει το ρόλο του αθλητισμού στην παγκόσμια ανάπτυξη, τη διεθνή κατανόηση, την ειρηνική συνύπαρξη και την κοινωνική Παιδεία.

ΝΤΙΝΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ